

РАДОМИР КЉАКИЋ*

Агроиндустријски комбинат
Бачка Топола

ГОРАН БЕЈАТОВИЋ**

Дунав Осигурање
Нови Сад

УДК 336.71

Прегледни рад

Примљен: 05.05.2018

Одобрен: 29.05.2018

Страна: 639-649

ФУНКЦИОНИСАЊЕ ИНТЕРНЕ РЕВИЗИЈЕ И КОНТРОЛЕ У БАНКАМА

Сажетак: Интерна ревизија обухвата законску регулативу која се односи на оснивање, пословање и ревизију банака. Тачније то су закони који се примењују у Републици Србији и функције које врши Народна банка Србије. Наука о банкарству је макроекономска категорија која изучава целину економских, монетарних и финансијских односа, којима је основни циљ повећање материјалних снага друштва, ефикаснији привредни развој и остваривање стабилних односа у привреди и друштву. Законом о рачуноводству и ревизији уређује се начин вођења пословних књига, признавање и процењивање имовине и обавеза, прихода и расхода, састављање, приказивање, достављање, обелодањивање и обрада годишњих финансијских извештаја, услови и начин вршења ревизије финансијских извештаја и интерна ревизија.

Кључне речи: интерна ревизија, законску регулативу, Законом о рачуноводству и ревизији

Увод

Функционисање интерне ревизије и контроле у банкама, има за циљ да ближе представи примену интерне контроле у савременом пословању банака. Интерна ревизија обухвата законску регулативу која се односи на оснивање, пословање и ревизију банака. Тачније то су закони који се примењују у Републици Србији и функције које врши Народна банка Србије. Банкарски систем представља значајан део финансијског система, чија је основна функција снабдевање репродукције потребном количином новца, кредитима, обављање платног промета, штедњом и сл. Банкарски систем је један од подсистема укупног привредног система и у том смислу банкарски систем поред фискалног система, система проширене репродукције, система расподеле добити, девизног система, система цена, спољнотрговинског система, монетарног и кредитног, информационог и еколошког система, омогићава изучавање свих међуодноса

* adomir@aikbt.rs

** goran.bejatovic@dunav.com

на којима почива развој и уравнотежено функционисање укупног привредног система. Овакво системско умрежавање и ослањање банака на осталим подсистемима у укупном привредном систему је знак да ревизија банкарског пословања не може да се замисли без познавања законске регулативе.

Наука о банкарству је макроекономска категорија која изучава целину економских, монетарних и финансијских односа, којима је основни циљ повећање материјалних снага друштва, ефикаснији привредни развој и остваривање стабилних односа у привреди и друштву.¹

Ради обављања годишње ревизије својих финансијских извештаја, банка ангажује предузеће за ревизију и обавештава Народну банку о именовану ревизорске куће у року од 15 дана од дана када именује ревизора. Народна банка утврђује листу спољних ревизора који могу вршити ревизију на основу критеријума које прописује. У супротном, Народна банка неће прихватити извештај о ревизији банке.

Спољни ревизор може највише 3 године обављати годишњи финансијски извештај за банку, уколико није претходно пружао консултантске услуге, нити може након вршења годишњег извештаја о ревизији да пружа услуге консултативног типа. Банка је дужна да сваке године објави биланс стања и биланс успеха са ревизорским извештајем, односно мишљењем ревизора, у дневним новинама.²

Законска регулатива банке

Законом о банкама уређују се оснивање, пословање и организација банака, начин управљања банкама, као и контрола, реструктурирање и престанак рада банака.

Законом о Народној банци Србије уређује се положај, организација, овлашћења и функције Народне банке Србије, као и однос Народне банке Србије према органима Републике Србије, међународним организацијама и институцијама.

Народна банка Србије обавља следеће функције:

- 1) утврђује и спроводи монетарну и девизну политику;
- 2) управља девизним резервама;
- 3) утврђује и спроводи, у оквиру своје надлежности, активности и мере ради очувања и јачања стабилности финансијског система;
- 4) издаје новчанице и ковани новац и управља токовима готовине;
- 5) уређује, контролише и унапређује несметано функционисање платног промета у земљи и са иностранством, у складу са законом;
- 6) издаје и одузима банкама дозволе за рад, врши контролу бонитета и законитости пословања банака и обавља друге послове, у складу са законом којим се уређују банке;

¹ Станишић, М., Станојевић, Љ., (2009). Методологија ревизије банака, Универзитет Сингидунум, Београд, стр.8

² Бејатовић, М., (2009), Привредно право, Правни факултет за привреду и правосуђе, Нови Сад, стр. 153-154

- 7) издаје и одузима дозволе за обављање делатности осигурања, врши контролу ове делатности, односно надзор над њеним обављањем, издаје и одузима овлашћења за обављање појединих послова из делатности осигурања и обавља друге послове, у складу са законом којим се уређује осигурање;
- 8) издаје и одузима дозволе за обављање послова финансијског лизинга, врши надзор над обављањем ових послова и обавља друге послове, у складу са законом којим се уређује финансијски лизинг;
- 9) издаје и одузима друштвима за управљање добровољним пензијским фондовима дозволе за рад и дозволе за управљање тим фондовима, врши надзор над овом делатношћу и обавља друге послове, у складу са законом којим се уређују добровољни пензијски фондови;
- 10) издаје и одузима платним институцијама дозволе за пружање платних услуга, а институцијама електронског новца дозволе за издавање електронског новца, врши надзор над пружањем платних услуга и издавањем електронског новца, а обавља и друге послове, у складу са законом којим се уређују платне услуге;
- 11) обавља послове заштите права и интереса корисника услуга које пружају банке, друштва за осигурање, даваоци финансијског лизинга, друштва за управљање добровољним пензијским фондовима, пружаоци платних услуга и издаваоци електронског новца, у складу са законом;
- 12) утврђује испуњеност услова за покретање поступака реструктурирања банака, односно чланова банкарске групе и спроводи ове поступке, одлучује о инструментима и мерама које ће се предузети у реструктурирању и обавља друге послове у вези с реструктурирањем банака, у складу са законом којим се уређују банке;
- 13) издаје и одузима операторима платног система дозволе за рад овог система, врши надзор над њиховим пословањем и обавља друге послове, у складу са законом којим се уређују платне услуге;
- 14) обавља законом, односно уговором утврђене послове за Републику Србију не угрожавајући притом самосталност и независност из члана 2. овог закона;
- 15) обавља друге послове из своје надлежности, у складу са законом. чиновника ради остварања повољних пословних аранжмана, ненаменским трошењем средстава, пореским утајама и сл.³

Пословање банака. евидентирање пословних промена, извештавање и контрола је регулисано законском, професионалном и интерном регулативом.⁴

У складу са законским прописима, банка се може основати као акционарско друштво оснивачким капиталом домаћих и страних правних и физичких лица. Новчани део оснивачког капитала банке не може бити мањи од 10.000.000 евра у динарској противвредности, према званичном средњем курсу на дан уплате.⁵

Према члану 13. Закона о банкама, оснивачки акт банке садржи:

- 1) пословно име и седиште правног лица оснивача банке, односно име и пребивалиште физичког лица оснивача банке;
- 2) пословно име и седиште банке;

³ Закон о Народној банци Србије, "Сл. гласник РС", бр. 72/2003, 55/2004, 85/2005 - др. закон, 44/2010, 76/2012, 106/2012 и 14/2015, чл. 1 и чл. 4

⁴ Станишић, М., Станојевић, Љ., *op.cit.* 17

⁵ Закон о банкама, "Сл. гласник РС", бр. 107/2005, 91/2010 и 14/2015, члан 12

- 3) износ укупног оснивачког капитала банке у новчаном и неновчаном облику, као и удео сваког оснивача у том капиталу;
- 4) рок до ког су оснивачи банке дужни да уплате новчана средства, односно да неновчана средства пренесу у оснивачки капитал банке;
- 5) права, обавезе и одговорности оснивача банке;
- 6) број акција банке и њихову номиналну вредност код првог издавања, врсте и класе акција које је банка овлашћена да изда, као и права из акција сваке класе;
- 7) послове које банка обавља;
- 8) начин покрића губитка банке;
- 9) начин решавања спорова међу оснивачима банке;
- 10) права оснивача банке у случају статусних промена банке;
- 11) укупни или процењени износ трошкова у вези са оснивањем банке;
- 12) друге елементе, односно податке.

Народна банка Србије може прописати да оснивачки акт банке садржи и друге обавезне елементе, односно податке.

Поред оснивачког акта, банка доноси Статут којим се ближе регулише организација банке, пословање, обезбеђење ликвидности и солвентности банке, начина вршења унутрашње контроле и ревизије банке, права и обавезе управног и извршног одбора банке и сл. Сагласност на Статут банке даје Народна банка Србије. Након добијања прелиминарног одобрења за оснивање банке, од стране НБС, банци се издаје дозвола за рад (у року од 30 дана од дана подношења захтева), која се објављује у Службеном гласнику Републике Србије. Оснивачи банке су дужни да поднесу пријаву за упис у Регистар привредних субјеката, уз достављање решења НБС о давању дозволе за рад банке и на тај начин, уписом у Регистар, банка стиче својство правног лица.

Законска регулативе обавезује банку да води пословне књиге и рачуноводствену евиденцију и да подноси годишње финансијске извештаје сагласно објективном пословању и њеним реалним финансијским стањем.

Законом о рачуноводству и ревизији уређује се начин вођења пословних књига, признавање и процењивање имовине и обавеза, прихода и расхода, састављање, приказивање, достављање, обелодањивање и обрада годишњих финансијских извештаја, услови и начин вршења ревизије финансијских извештаја и интерна ревизија.

У циљу обављања годишње ревизије финансијских извештаја банке, банка се често опредељује за ангажовање познатих екстерних ревизорских фирми. Након именовања спољног ревизора, банка је дужна да о томе обавести НБС. Листу спољних ревизора који могу обављати ревизују утврђује и објављује Народна банка Србије. На основу закона, спољни ревизор може код једне банке највише обављати три узастопне ревизије годишњих финансијских извештаја. С друге стране, спољни ревизор не може у истој години обављати ревизију и пружати банци консалтинг услуге.

Лице које врши ревизију банке треба да има највише професионално звање у области ревизије, три године искуства у обављању послова ревизије у банкама и да је *независно* од банке.

У случају банкарских група, тада се годишња ревизија финансијских извештаја спроводи на консолидованој основи. Свака банка је у обавези да обезбеди спољну ревизију својих годишњи финансијских извештаја. Спољни ревизор сачињава извештај о годишњем рачуну банке и даје мишљење о томе да ли су годишњи финансијски извештаји у складу са међународним рачуноводственим стандардима. Задатак спољног ревизора је да члановима Управног и Извршног одбора банке, као и Народној банци Србије приложи мишљење о ефикасности функционисања унутрашње ревизије, систему управљања ризицима и систему унутрашње контроле банке.⁶

Поред екстерне или спољне ревизије, банка је дужна да организује посебну организациону јединицу која ће се бавити унутрашњом ревизијом банке. Унутрашња ревизија банке има обавезу да Управном одбору банке изнесе објективно и независно мишљење о предмету ревизије. Унутрашња ревизија обавља и саветодавну функцију у банци, у циљу унапређења унутрашње контроле и пословања банке (управљање ризицима, контролу и руковођење процесима).

Поред наведених закона, на пословање банака примењује се и Закон о девизном пословању, Закон о порезу на добит предузећа, Закон о привредним друштвима, Закон о хартијама од вредности и подзаконска акта (одлуке, упутства итд.) донета ради адекватне примене наведених закона.⁷

Под професионалном регулативом подразумевају се Оквир за припремање и приказивање финансијских извештаја, Међународни рачуноводствени стандарди – *MRS (International Accounting Standards – IAS)* односно Међународни стандарди финансијског извештавања – *MSFI (International Financial Reporting Standards – IFRS)*, тумачења која су саставни део стандарда, Међународни стандарди ревизије – *MSR (International Standards on Auditing – ISA)* и Кодекс етике за професионалне рачуновође (*Code of Ethics for Professional Accountants*).

Под интерном регулативом подразумевају се општи акти које доноси банка, а који садрже посебна упутства и смернице за вођење пословних књига, рачуноводствену политику за признавање, процењивање имовине и обавеза, прихода и расхода, упутства и смернице за усвајање, достављање и обелодањивање финансијских извештаја и друга питања у складу са законском и професионалном регулативом.

У циљу адекватне примене законске регулативе донета су подзаконска акта у облику одлука и упутстава којима су дефинисани критеријуми, облик и начин спровођења одређених законских одредби. Најважније одлуке и упутства су:

- Одлука о спољној ревизији
- Одлука о управљању ризицима
- Одлука о адекватности капитала банке
- Одлука о класификацији билансне и ванбилансне активе

⁶ Вуњак, Н., Ковачевић, Љ., (2011). Банкарство:банкарски менаџмент, Економски факултет Суботица, Интернационални Универзитет Травник, „Пролетер“ ад Бечеј, Суботица, стр.80-85

⁷ Станишић, М., Станојевић, Љ., op.cit. str. 19

- Одлука о јединственом начину обрачуна и објављивања ефективне каматне стопе на депозите и кредите
- Одлука о ближим условима и начину вршења контроле Народне банке Србије над банкама
- Упутство о извештајима банака и друго.⁸

Појам ревизије

У привредном и административном свету реч ревизија је доста присутна, односно често се употребљава. Појам „ревизија“ потиче од латинског израза ревисио, што на српском језику означава „поновно виђење, поновно гледање, преглед, обнову процеса, последњи преглед слога пред штампу“. Поред наведеног одређења појма, може се закључити да ревизија и посао ревизије није карактеристичан само за економско привређивање, а то се може видети у следећим исказима.

Ревизију у пословању предузећа, према проф. Куколечи, представља „... Свака системска и детаљно проведена накнадна контрола пословања привредне организације или ... Ревизија финансијског пословања обухвата детаљно испитивање читавог пословања у одређеном периоду или испитивање једног ужег сектора; врши се кад је потребно прецизно расветлити право стање; кад се сумња на постојање финансијских злоупотреба, или кад је то потребно органима управљања из неких посебних разлога.“ Такође, проф. Куколеча дефинише појам ревизије који се појављује и у судству „... где значи обнову судског спора на захтев једне од странака у спору на основу нових доказа ..., у администрацији ревизија је „... измена и допуна закона и других посојеђих позитивно-правних прописа...“, у науци је то измена и допуна ауторског дела ..., у публикавању је последњи преглед ауторског дела и штампаних ствари са одобрењем за штампу ...“. На основу датих дефиниција, може се рећи да се ревизија појављује у више области и за сваку има посебно значење.

Ревизију у сваком случају обављају лица, а ни у ком случају машине, те се према томе каже да ревизија представља интелектуалну активност. Лице које обавља ревизију има звање ревизор само у ситуацијама које проф. Куколеча наводи за рачуноводствено исказивање финансијског пословања, док за све друге случајеве ревизор се не наводи и не помиње у пракси као лице које покреће или спроводи ревизију.

Комитет за основне концепте ревизије Америчког института овлашћених јавних рачуновођа дефинише ревизију као „... систематски процес непристрасног прикупљања и вредновања доказа о неким тврдњама, које се односе на економске активности и догађаје. Ревизија има за циљ утврђивање степена коресподентности између датих тврдњи и неког претходно дефинисаног критеријума, као и саопштавање резултата тих упоређивања заинтересованим корисницима“.

⁸ Станишић, М., Станојевић, Љ., *op.cit.* str. 13

Међународни стандард ревизије „Циљ и општи принципи ревизије финансијских извештаја“ у тачки два дефинише ревизију преко циља: „Циљ ревизије финансијских извештаја је да омогући ревизору да изрази мишљење о томе да ли су финансијски извештаји, по свим битним питањима, састављени у складу са идентификованим оквиром за финансијско извештавање“.⁹

Ревизија у Закону о ревизији рачуноводствених исказа обухвата „испитивање и оцену рачуноводствених извештаја, као и података и метода у њиховом састављању, и на тој основи давање стручног мишљења о томе да ли рачуноводствени искази реално и објективно одражавају стање средстава капитала и обавеза и резултате пословања правног лица“. Ревизија се обавља на начин који је прописан законом и на бази стандарда ревизије, а завршава се извештајем о извршеној ревизији са стручним мишљењем.¹⁰

Дакле, ревизија представља систематски процес, који спроводи независан и компетентан ревизор, који сакупља и вреднује релевантне доказе о пословним трансакцијама и њиховим последицама, да би утврдио на који је начин стање, власништво, вредновање и обелодањивање тих акција исказано у рачуноводству и ниво сагласности исказивања тих промена са рачуноводственим стандардима. Утврђени резултати налаза се саопштавају заинтересованим корисницима у облику ревизорског извештаја. Финансијске извештаје о пословању објављује менаџмент клијента и информације из тих извештаја које заинтересовани корисници могу сазнати чине одговорност менаџера.

Предмет ревизије јесу информације о пословним трансакцијама и догађајима, који се изражавају квантитативно и могу се верификовати, а информације које се не могу квантификовати по дефиницији нису у домену ревизије (нпр. подобност запослених радника и сл.).

Примарни циљ ревизије је у формирању мишљења ревизора о финансијским извештајима, које зависи од доказа и резултата ревизије и указује на то да ли се финансијски извештај исказује у складу са рачуноводственим стандардима.

Свака дефиниција ревизије подразумева одређени однос између рачуноводства и ревизије (корелациона веза), знајући да се објекат ревизије налази у бројним рачуноводственим подацима. Ревизор мора да познаје рачуноводствене трансакције, стандарде и рачуноводствено процесирање. Рачуноводство, односно рачуноводствено процесирање података ствара изворе доказа и друге неопходне информације. Са друге стране, рачуновође не морају знати методе, процесе и процедуре ревизије, док непознавање рачуноводствене теорије и праксе дискредитује стручност и компетентност ревизора.¹¹

⁹ Андрић, М., Крсмановић, Б., Јакшић, Д., (2009). Ревизија – теорија и пракса, Универзитет у Новом Саду - Економски факултет Суботица, Суботица, стр. 1-2

¹⁰ Миљковић, А., (2006). Финансијска контрола и ревизија, Привредна академија, Нови Сад, стр. 98

¹¹ Андрић, М., Крсмановић, Б., Јакшић, Д., (2009). Ревизија – теорија и пракса, Универзитет у Новом Саду - Економски факултет Суботица, Суботица, стр. 2-3

Улога ревизије

Ревизија има улогу у томе да допринесе у контроли вођења економских активности. Ревизија и извештаје о ревизији обезбеђују одређену сигурност да поступци или одлуке неће бити предузете на основу непознатих околности, а за последицу има повећање одговорности. Улога ревизије се може посматрати као:

- друштвена (јавна) – пружање неопходне стабилности у друштвеним односима, уз отклањање сумњи које појединци и организације могу имати.
- економска – ревизија доприноси ефикасности привредног система и рационалном доношењу одлука о алокацији ресурса.
- психолошка – ревизија побољшава психолошко стање појединаца кроз отклањање сумњи и смањење неизвесности.
- политичка улога – тежња ревизора за очување статуса кво успостављених односа у друштву.

Сходно претходно наведеном, може се рећи да је ревизија финансијских извештаја од општег интереса.¹²

Врсте ревизије

Најзначајнију поделу ревизије можемо извршити на:

- интерну ревизију
- екстерну ревизију (ревизију финансијских извештаја, независну ревизију или ревизију корпорација)
- државну ревизију.

Интерна ревизија спада у интерни надзор привредног субјекта и представља компетентну, независну и консултантску активност са циљем да контролише процесе и процедуре које је спровело руководство. Правилником о интерној ревизији се одређује позиција и задатак интерне ревизије унутар организације, овлашћени приступ евиденцијама, запосленима, имовини, начин, време и облици извештавања.

Екстерна ревизија се примењује на комплетан сет финансијских извештаја (биланс стања, биланс успеха, извештај о променама на капиталу, извештај о новчаним токовима и напомене). Критеријуми за формирање ревизорског мишљења су утврђени рачуноводственим стандардима.

Државна ревизија се односи на ревизију јавних расхода, обављају је Врховни државни ревизори и извештај подносе парламенту.¹³

¹² Андрић, М., Крсмановић, Б., Јакшић, Д., op.cit. str. 12

¹³ IBID str.14-15

Интерна ревизија

Правно лице може да обезбеди, а у законом одређеним случајевима дужно је да обезбеди, интерну ревизију са задатком да испитује, оцењује и прати адекватност и ефикасност рачуноводственог система и система интерних контрола, у складу са законом.¹⁴

Под интерном ревизијом се подразумева организациони део привредног субјекта у којем је запослено адекватно едуковано особље, које независно и компетентно пружа објективно уверавање и консултантску активност о ефикасности, ефективности, економичности и регуларности извршења поступака и процедура које је установило руководство (менаџмент).

Она помаже организацији да оствари мисију и циљеве путем систематичног, дисциплинованог приступа оцени и побољшању ефикасности управљања ризиком и процесима управљања и руковођења.

Најважнија подручја испитивања за интерну ревизију су: пословна политика, пословно одлучивање, финансијско пословање, прикупљање, обрада и дистрибуција информација. Стручно оспособљена и добро позиционирана интерна ревизија има и саветодавну функцију.

Теорија и пракса у развијеним земљама интерну ревизију сврстава чешће у менаџмент контролинг (management controlling), него у област ревизије финансијских извештаја. Због њене организационе позиције, циљева, намене извештаја и одговорности, стварно и припада интерном наџору. Институт интерних ревизора у САД је дефинисао интерну ревизију као “контролну активност унутар предузећа усмерену на преглед, односно испитивање пословних операција и трансакција у односу на филозофију, пословну стратегију, план и задатке које је одредио менаџмент. О налазу прегледа интерна ревизија извештава менаџмент”. Дакле, она је део система контрола који мери и оцењује ефикасност, ефективност и економичност остварења циљева.

Шире гледано, интерна ревизија заузима најширу перспективу у односу на одбор директора, менаџмент и оперативну област ревизије, разматрајући активности попут продаје, инжењеринга и контроле квалитета.¹⁵

У теорији и пракси, такође, за интерну ревизију се каже да има обележје “3Е”, тј. ревизија ефикасности, ефективности и економичности, а могуће је у делокруг интерне ревизије додати и четврто “Е”- equity (правичност).

Ефикасност значи радити ствари на прави и адекватан начин, односно представља однос потрошње ресурса у корист произведеног.

Ефективност значи радити праве ствари (постизати циљеве) и представља меру стварног учинка према планираном.

Економичност је обављање послова уз оптималан однос користи и трошкова, представља трошење ресурса у односу на планирану потрошњу.

¹⁴ Закон о рачуноводству и ревизији, "Сл. гласник РС", бр. 46/2006, 111/2009 и 99/2011 - др. закон, члан 29

¹⁵ Андрић, М., Крсмановић, Б., Јакшић, Д., *op.cit.* str. 289-291

Правичност значи обављати послове како треба уз поштовање општег и специфичног Кодекса етике и представља нето ефекат предузећа на друштво и средину.¹⁶

Закључак

Свака системска и детаљно проведена накнадна контрола пословања привредне организације или Ревизија финансијског пословања обухвата детаљно испитивање читавог пословања у одређеном периоду или испитивање једног ужег сектора; врши се кад је потребно прецизно расветлити право стање; кад се сумња на постојање финансијских злоупотреба, или кад је то потребно органима управљања из неких посебних разлога. Ревизија се појављује у више области и за сваку има посебно значење.

Ревизију у сваком случају обављају лица, а ни у ком случају машине, те се према томе каже да ревизија представља интелектуалну активност. Лице које обавља ревизију има звање ревизор само у ситуацијама за рачуноводствено исказивање финансијског пословања, док за све друге случајеве ревизор се не наводи и не помиње у пракси као лице које покреће или спроводи ревизију.

Литература:

1. Andrić, M., Krsmanović, B., Jakšić, D., (2009). Revizija – teorija i praksa, Univerzitet u Novom Sadu - Ekonomski fakultet Subotica, Subotica
2. Bejatović, M., (2009), Privredno pravo, Pravni fakultet za privredu i pravosuđe, Novi Sad
3. Vunjak, N., Kovačević, Lj., (2011). Bankarstvo: bankarski menadžment, Ekonomski fakultet Subotica, Internacionalni Univerzitet Travnik, „Proleter“ ad Bečej, Subotica
4. Miljković, A., (2006). Finansijska kontrola i revizija, Privredna akademija, Novi Sad
5. Stanišić, M., Stanojević, Lj., (2009). Metodologija revizije banaka, Univerzitet Singidunum, Beograd

Законска прописи:

6. Zakon o Narodnoj banci Srbije, "Sl. glasnik RS", br. 72/2003, 55/2004, 85/2005 - dr. zakon, 44/2010, 76/2012, 106/2012 i 14/2015
7. Zakon o bankama, "Sl. glasnik RS", br. 107/2005, 91/2010 i 14/2015
8. Zakon o računovodstvu i reviziji, "Sl. glasnik RS", br. 46/2006, 111/2009 i 99/2011 - dr. zakon

¹⁶ Андрић, М., Крсмановић, Б., Јакшић, Д., *op.cit.str.* 291-293

FUNCTIONING OF THE INTERNAL AUDIT AND CONTROL IN BANKS

Summary: Internal audit includes legal regulations related to the establishment, operation and audit of banks. More precisely, they are laws that are applied in the Republic of Serbia a Banking science is a macroeconomic category that studies the whole of economic, monetary and financial relations, the main goal of which is to increase the material strengths of the society, more efficient economic development and achieve stable relations in the economy and society.

The Law on Accounting and Auditing regulates the manner of keeping business books, recognizing and assessing assets and liabilities, income and expenses, compiling, displaying, submitting, disclosing and processing annual financial statements, conditions and manner of auditing financial statements and internal audit.nd functions performed by the National Bank of Serbia.

Key words: Internal Audit, Legislation, Accounting and Auditing Act

